

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (kuues koda)

14. mai 2020*

Eelotsusetaotlus – Tarbijakaitse – Direktiiv 2011/83/EL – Artikli 6 lõike 1 punktid c ja h ning lõige 4 –
I lisa punkt A – Taganemisõigus – Teave, mida kauplajal tuleb esitada taganemisõiguse kasutamise
tingimuste, tähtaja ja korra kohta – Kaupleja kohustus esitada „olemasolu korral“ oma
telefoninumber – Ulatus

Kohtuasjas C-266/19,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Bundesgerichtshofi (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim üldkohus)
7. märtsi 2019. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 29. märtsil
2019, menetluses

EIS GmbH

versus

TO,

EUROOPA KOHUS (kuues koda),

koosseisus: koja president M. Safjan (ettekandja), kohtunikud C. Toader ja N. Jääskinen,

kohtujurist: G. Pitruzzella,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- EIS GmbH, esindaja *Rechtsanwalt* A. Rinkler,
- Euroopa Komisjon, esindajad: C. Valero ja M. Kellerbauer,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi
ettepanekuta,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: saksa.

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus puudutab küsimust, kuidas tõlgendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta direktiivi 2011/83/EL tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ (ELT 2011, L 304, lk 64), artikli 6 lõike 1 punkte c ja h ning lõiget 4 koostoimes selle direktiivi I lisa punktiga A.
- 2 Taotlus on esitatud veebimüügiga tegeleva Saksa äriühingu EIS GmbH ja ühe tema konkurendi TO vahelises kohtuvaidluses, mis puudutab TO kui füüsilisest isikust ettevõtjana tegutseva isiku poolt EISI vastu esitatud nõuet lõpetada kaubandustava, mis seisneb EISI telefoninumbri märkimata jätmises oma veebisaidil tarbija taganemisõigust puudutava teabe hulgas.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

- 3 Direktiivi 2011/83 põhjendustes 4, 5, 7 ja 34 on märgitud:
 - „(4) [...] Tarbijate kauglepingute ja väljaspool äriruume sõlmitud lepingute teatavate aspektide ühtlustamine on vajalik toimiva ning tarbijatele suunatud siseturu arendamiseks, kus valitseb tasakaal kõrgetasemelise tarbijakaitse ja ettevõtjate konkurentsivõime vahel. [...]“
 - (5) [...] Seetõttu aitab tarbijatele esitatava teabe ning kauglepingutest ja väljaspool äriruume sõlmitavatest lepingutest taganemise täielik ühtlustamine kaasa kõrgetasemelisele tarbijakaitsele ning ettevõtja ja tarbija vahelise siseturu paremale toimimisele.
 - [...]
 - (7) Mõne peamise regulatiivse aspekti täielik ühtlustamine peaks tunduvalt suurendama nii tarbijate kui kauplejate õiguskindlust. Nii tarbijad kui ka kauplejad peaksid saama lähtuda ühtsest, selgelt määratletud õiguslikel printsiipidel rajanevast regulatiivraamistikust, mis reguleerib ettevõtjate ja tarbijate vahel sõlmitavate lepingute teatavaid aspekte kogu liidus. Sellise ühtlustamise tulemusena peaks kõrvaldatama eeskirjade killustatusest põhjustatud takistused ja saavutatama täielik siseturg selles valdkonnas. Kõnealuseid takistusi saab kõrvaldada üksnes ühtsete liidu tasandi eeskirjade kehtestamisega. Lisaks sellele peaks nende eeskirjadega tagatama tarbijate jaoks ühtlaselt kõrge tarbijakaitse tase kogu liidus.
 - [...]
 - (34) Kaupleja peaks andma tarbijale selget ja arusaadavat teavet, enne kui tarbija on seotud kauglepingu või väljaspool äriruume sõlmitava lepinguga, muu kui kauglepingu või väljaspool äriruume sõlmitava lepinguga või mis tahes vastava pakkumisega. [...]“.
- 4 Direktiivi artiklis 1 „Reguleerimisese“ on sätestatud:
 - „Käesoleva direktiivi eesmärk on aidata kõrge tarbijakaitse taseme saavutamiseks kaasa siseturu nõuetekohasele toimimisele, ühtlustades tarbijate ja kauplejate vahel sõlmitud lepinguid käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide teatavaid aspekte.“

5 Direktiivi III peatükki „Tarbijate teavitamine ning taganemisõigus kauglepingute ja väljaspool äriruume sõlmitavate lepingute puhul“ kuuluvad selle direktiivi artiklid 6–16.

6 Direktiivi artiklis 6 „Teavitamisnõuded kauglepingute ja väljaspool äriruume sõlmitud lepingute puhul“ on sätestatud:

„1. Enne tarbija sidumist kauglepingu või väljaspool äriruume sõlmitava lepingu või vastava pakkumisega esitab kaupleja tarbijale selgel ja arusaadaval viisil järgmise teabe:

[...]

c) kaupleja asukoha aadress, tema telefoni- ja faksinumber ning e-posti aadress (olemasolu korral), et tarbija saaks kauplejaga kiiresti ühendust võtta ja temaga tõhusalt suhelda ning, kui see on asjakohane, selle kaupleja aadress ja nimi, kelle nimel ta tegutseb;

[...]

h) taganemisõiguse olemasolu korral selle õiguse kasutamise tingimused, tähtaeg ja kord vastavalt artikli 11 lõikes 1 sätestatule ning I lisa B osas esitatud taganemisteate näidisvorm;

[...]

4. Lõike 1 punktides h, i ja j osutatud teabe võib esitada I lisa A osas toodud taganemise näidisjuhendit kasutades. Kaupleja on täitnud lõike 1 punktides h, i ja j kehtestatud teavitamisnõuded, kui ta esitas need juhendid tarbijale nõuetekohaselt täidetuna.

5. Lõikes 1 osutatud teave moodustab kauglepingu või väljaspool äriruume sõlmitud lepingu lahutamatu osa, mida võib muuta ainult juhul, kui lepingupooled on sõnaselgelt selles kokku leppinud.

[...]“.

7 Direktiivi 2011/83 artikli 11 „Taganemisõiguse kasutamine“ lõikes 1 on ette nähtud:

„Tarbija teavitab enne taganemistähtaaja lõppu kauplejat oma lepingust taganemise otsusest. Tarbija võib selleks kas:

a) kasutada I lisa [punktis] B esitatud taganemisteate näidisvormi või

b) esitada mõne muu ühemõttelise avalduse, millega ta annab teada oma lepingust taganemise otsusest.

[...]“.

8 Direktiivi I lisasse „Teave taganemisõiguse kasutamise kohta“ kuulub punkt A „Taganemise näidisjuhend“ ja punkt B „Taganemisteate näidisvorm“.

9 I lisa A osas esitatakse muu hulgas juhised, mida järgides peavad kauplejad andma tarbijatele standardse teabe taganemisõigusest ning eelkõige järgmise juhise:

„Palun kandke siia oma nimi, aadress, ning olemasolu korral telefoninumber, faksinumber ja e-posti aadress.“

10 I lisa punktis B sisaldub järgmise sõnastusega alajaotus:

„Kellele: [kaupleja kannab siia oma nime, aadressi ning olemasolu korral faksinumbri ja e-posti aadressi]“.

Saksa õigus

11 Tsiviilseadustiku (Bürgerliches Gesetzbuch, edaspidi „BGB“) § 312d „Teavitamiskohustus“ lõikes 1 on ette nähtud:

„Väljaspool äriruume sõlmitavate lepingute ja kauglepingute puhul on kaupleja kohustatud kooskõlas tsiviilseadustiku rakendamise seaduse (Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuche) §-ga 246a tarbijat teavitama. Teave, mida kaupleja seda kohustust täites esitab, on lepingu lahutamatu osa, kui pooled ei ole sõnaselgelt kokku leppinud teisiti.“

12 Tsiviilseadustiku rakendamise seaduse (edaspidi „EGBGB“) § 246a „Teavitamiskohustus väljaspool äriruume sõlmitud lepingute ja kauglepingute, välja arvatud finantsteenuste osutamise lepingute puhul“ lõikes 1 on sätestatud:

„(1) Kaupleja on vastavalt BGB § 312d lõikele 1 kohustatud tegema tarbijale kättesaadavaks järgmise teabe:

[...]

2. oma põhiandmed, näiteks oma ärinime, samuti registrijärgse asukoha, telefoninumbri ning olemasolu korral faksinumbri ja e-posti aadressi ning, kui see on asjakohane, selle kaupleja aadressi ja põhiandmed, kelle nimel ta tegutseb.

[...]

(2) Kui tarbijal on BGB § 312g lõike 1 alusel taganemisõigus, peab kaupleja teavitama tarbijat järgmisest:

1. taganemisõiguse kasutamise tingimused, tähtajad ja menetlus vastavalt BGB § 355 lõikele 1 ja lisas 2 esitatud taganemisteate näidisvormile,

[...]

Kaupleja võib neid teavitamiskohustusi täita, esitades lisas 1 toodud taganemise näidisjuhendi, mis on täidetud nõuetekohaselt ja teksti vormis.

(3) Kaupleja on samuti kohustatud tarbijat teavitama

1) et tarbijal ei ole õigust lepingust taganeda BGB § 312g lõike 2 punktide 1, 2, 5 ja 7–13 alusel, mille kohaselt tarbija ei saa oma tahteavaldust tagasi võtta,

[...]“.

13 Kõlvatu konkurentsi vastase seaduse (Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb) põhikohtuasjas kohaldatava redaktsiooni (edaspidi „UWG“) § 3 lõikes 1 on sätestatud:

„Ebaausad kauplemistavad on õigusvastased. [...]“.

14 UWG § 4 punkt 11 sätestab:

„Kõlvatu konkurentsina käsitatava toimingu teeb muu hulgas igaüks, kes

[...]

11. rikub õigusnormi, mis on muu hulgas ette nähtud selleks, et turuosaliste huvides reguleerida tegevust turul.“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

- 15 EIS saatis 29. detsembril 2014 TO-le, kes on tema konkurent erootiliste toodete veebimüügis, hoiatuse, milles palus lõpetada kaubandustava, mis seisnes eelkõige mittenõuetekohase teabe esitamises tarbijate õiguse kohta kasutada taganemisõigust pärast lepingu sõlmimist. Selles hoiatuses palus EIS TO-l anda talle üle *strafbewehrte Unterlassungserklärung* (rikkumise lõpetamise kinnitus, mille mittetäitmise eest on ette nähtud karistus), millega see isik võtab endale kohustuse see kaubandustava karistuse ähvardusel lõpetada.
- 16 TO edastas EISile niisuguse rikkumise lõpetamise kinnituse 8. jaanuaril 2015. Ta saatis 12. jaanuari 2015. aasta kirjaga omakorda hoiatuse lõpetada kaubandustava, mis seisnes telefoninumbri esitamata jätmises veebisaidil tarbija taganemisõigust käsitleva teabe hulgas.
- 17 EIS esitas Landgericht Arnsbergile (Arnsbergi esimese astme kohus, Saksamaa) hagi nõudega tuvastada, et TO-l ei olnud alust nõuda 12. jaanuari 2015. aasta hoiatuses viidatud kaubandustava lõpetamist. TO palus vastuhagi, et EISi kohustataks lõpetama hoiatuses nimetatud kaubandustava.
- 18 Landgericht Arnsberg (Arnsbergi esimese astme kohus) jättis 9. juuli 2015. aasta otsusega EIS-i hagi rahuldamata ja rahuldas TO vastuhagi.
- 19 Oberlandesgericht Hamm (liidumaa kõrgeim üldkohus Hammis, Saksamaa) jättis 10. augusti 2017. aasta otsusega sisuliselt rahuldamata apellatsioonkaebuse, mille EIS eespool nimetatud kohtuotsuse peale esitas.
- 20 EIS esitas apellatsioonistmes tehtud kohtuotsuse peale kassatsioonkaebuse eelotsusetaotluse esitanud kohtule, Bundesgerichtshofile (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim üldkohus).
- 21 Eelotsusetaotluse esitanud kohus on seisukohal, et põhikohtuasja lahendus sõltub sellest, kas tarbija taganemisõigust puudutav teave, mille EIS oma veebisaidil esitab, on vastuolus BGB § 312d lõike 1 esimese lausega ning EGBGB § 246a lõike 1 teise lõigu esimese lause punktiga 1 ja teise lausega koostoimes EGBGB 1. lisaga, ning kas järelikult rikub see teave konkurentsi UWG § 3 ja § 4 punkti 11 tähenduses. Ta märgib sellega seoses, et nimetatud sätetega on Saksa õigusesse üle võetud direktiivi 2011/83 artikli 6 lõike 1 punkt h ja lõige 4 koostoimes selle direktiivi I lisa A osaga ning seega tuleb neid tõlgendada nende sätetega kooskõlaliselt.
- 22 Käesoleval juhul, nagu nähtub eelotsusetaotlusest, kasutas EIS direktiivi 2011/83 I lisa punktis A toodud taganemise näidisjuhendit. EIS ei märkinud siiski oma telefoninumbrit, kuigi tal oli oma ettevõtluse tarbeks telefoniliin olemas. EIS esitas oma telefoninumbri siiski enda veebisaidil ära toodud õigusliku teabe all ning selgelt ja loetavalt selle veebisaidi avalehe alumises osas.
- 23 Eelotsusetaotluse esitanud kohus selgitab, et EIS väidab, et kuna ta ei sõlmi telefoni teel lepinguid, ei ole ta kohustatud pakkuma tarbijatele telefoniliini selleks, et võimaldada neil vajaduse korral kasutada oma taganemisõigust seoses sidevahendi abil sõlmitud lepingutega.

- 24 Neil asjaoludel palub eelotsusetaotluse esitanud kohus selgitada, kas telefoninumber on „olemasolev“ juhiste mõttes, mida järgides peavad kauplejad vastavalt direktiivi 2011/83 I lisa punktile A andma tarbijatele standardse teabe taganemisõigusest, kui kaupleja esitab oma telefoninumbri õigusliku teabe all või esitab selle selgelt ja loetavalt oma veebisaidi avalehel. Sellega seoses leiab ta, et kuigi kaupleja ei täpsusta selgelt, et see number ei ole mõeldud kasutamiseks lepingust taganemise kohta kinnituste esitamiseks, tuleb kõnealust telefoninumbrit pidada „olemasolevaks“ direktiivi 2011/83 I lisa punkti A tähenduses.
- 25 Lisaks leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et asjaolu, et kaupleja ei kasuta sidevahendi abil sõlmitud lepingute sõlmimisel oma ettevõtluses kasutatavat telefoninumbrit, ei välista selle telefoninumbri „olemasolu“ tarbijate taganemisavalduste vastuvõtmiseks.
- 26 Lisaks täpsustab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et käesolev kohtuasi käsitleb üksnes tarbijate taganemisõiguse kasutamist puudutavate avalduste kättesaamise küsimust, erinevalt kohtuasjast, milles Bundesgerichtshof (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim üldkohus) esitas Euroopa Kohtule küsimused direktiivi 2011/83 artikli 6 lõike 1 punkti c tõlgendamise kohta ja milles tehti 10. juuli 2019. aasta kohtuotsus Amazon EU (C-649/17, EU:C:2019:576), mis käsitles lepingueelset teavitamiskohustust.
- 27 Neil asjaoludel otsustas Bundesgerichtshof (Saksamaa kõrgeim üldkohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:
- „1. Kas telefoninumber on direktiivi 2011/83/EL I lisa A osas esitatud taganemise näidisjuhendi täitmisjuhiste tähenduses „olemas“, kui kaupleja näitab telefoninumbri ära õigusliku teabe all või esitab selle selgelt ja arusaadavalt oma veebisaidi avalehel?
2. Kas telefoninumber on direktiivi 2011/83/EL I lisa [punktis] A osas esitatud taganemise näidisjuhendi täitmisjuhiste tähenduses „olemas“, kui kaupleja küll kasutab telefoniühendust äritegevuse raames, kuid muuks otstarbeks kui kauglepingute sõlmimiseks, mistõttu ei võta ta telefoni teel vastu ka kauglepingute tühistamise eesmärgil esitatud taganemisavaldusi?“

Eelotsuse küsimuste analüüs

- 28 Oma küsimustega, mida tuleb analüüsida koos, palub eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt selgitada esiteks seda, kas direktiivi 2011/83 artikli 6 lõike 1 punkti c tuleb tõlgendada nii, et olukorras, kus kaupleja telefoninumber on ära toodud tema veebisaidil ja on ettevõtluse tarbeks kasutusel, tuleb seda numbrit käsitada selle sätte tähenduses „olemasolevana“, ning teiseks, kas direktiivi artikli 6 lõike 1 punkti c ja punkti h ning lõiget 4 tuleb koostoimes selle direktiivi I lisa punktiga A tõlgendada nii, et kaupleja, kes esitab tarbijale enne tarbija sidumist kauglepingu või väljaspool äriruume sõlmitava lepinguga teabe taganemisõiguse kasutamise kohta, kasutades sel otstarbel direktiivi I lisa punktis A esitatud näidisjuhendit, peab esitama telefoninumbri, et anda tarbijale võimalus teatada temapoolsest võimalikust otsusest taganemisõigust kasutada.
- 29 Esmalt olgu märgitud, et direktiivi 2011/83 artikli 6 lõike 1 punkti c kohaselt esitab kaupleja enne tarbija sidumist kauglepingu või väljaspool äriruume sõlmitava lepingu või vastava pakkimisega tarbijale selgel ja arusaadaval viisil kaupleja asukoha aadressi ning olemasolu korral telefoni- ja faksinumbri ning e-posti aadressi, et tarbija saaks kauplejaga kiiresti ühendust võtta ja temaga tõhusalt suhelda ning, kui see on asjakohane, selle kaupleja aadressi ja nime, kelle nimel ta tegutseb.
- 30 Nagu ilmneb selle direktiivi artikli 6 lõike 1 punktist h, siis kui taganemisõigus on olemas, on kaupleja kohustatud esitama tarbijale enne lepingu sõlmimist teabe selle õiguse kasutamise tingimuste, tähtaja ja korra kohta vastavalt direktiivi artikli 11 lõikes 1 sätestatule ning I lisa punktis B esitatud taganemisteate näidisvormi.

- 31 Direktiivi 2011/83 artikli 6 lõike 4 kohaselt võib sama artikli lõike 1 punktides h–j nimetatud teabe esitada direktiivi I lisa punktis A toodud taganemise näidisjuhendit kasutades. Samuti on täpsustatud, et kaupleja on täitnud lõike 1 punktides h–j kehtestatud teavitamisnõuded, kui ta esitas need juhendid tarbijale nõuetekohaselt täidetuna.
- 32 Direktiivi 2011/83 I lisa punkt A sisaldab muu hulgas juhiseid, mida kaupleja peab järgima, et edastada tarbijale näidisjuhend taganemisõiguse kohta, ja täpsemalt järgmist juhust:
- „Palun kandke siia oma nimi, aadress, ning olemasolu korral telefoninumber, faksinumber ja e-posti aadress.“
- 33 Sellega seoses tuleneb sisuliselt 10. juuli 2019. aasta kohtuotsusest Amazon EU (C-649/17, EU:C:2019:576), et direktiivi 2011/83 artikli 6 lõike 1 punkti c tuleb tõlgendada nii, et esiteks on sellega vastuolus niisugune riigisisene õigusnorm, mis kohustab kauplejat enne tarbijaga selle direktiivi artikli 2 punktides 7 ja 8 nimetatud kauglepingu või väljaspool äriruume sõlmitava lepingu sõlmimist igal juhul tegema teatavaks oma telefoninumbri. Teiseks ei kohusta see säte kauplejat võtma kasutusele telefoninumbrit, et võimaldada tarbijatel temaga ühendust võtta, ega kohusta seda telefoninumbrit esitama muul juhul kui siis, kui kaupleja juba kasutab seda suhtluskanalit tarbijatega suhtlemiseks.
- 34 Täpsemalt leidis Euroopa Kohus selles kohtuotsuses, et kuigi direktiivi 2011/83 artikli 6 lõike 1 punktis c ei ole määratletud selle suhtluskanali, mille kaupleja peab kättesaadavaks tegema, täpset liiki, kohustab see säte kauplejat kindlasti tegema kõigile tarbijatele kättesaadavaks suhtluskanali, mis võimaldaks neil kauplejaga kiiresti ühendust võtta ja temaga tõhusalt suhelda (10. juuli 2019. aasta kohtuotsus Amazon EU, C-649/17, EU:C:2019:576, punkt 46).
- 35 Tingimusteta kohustus teha igal juhul tarbijale kauplejaga ühenduse võtmiseks kättesaadavaks telefoninumber tundub olevat ebaproportsionaalne, eriti majanduslikus kontekstis, milles toimivad teatavad ettevõtjad, eriti väikeettevõtjad, kes võivad püüda vähendada oma tegevuskulusid, tegeldes müügi või teenuse osutamisega distantsilt või väljaspool äriruume (10. juuli 2019. aasta kohtuotsus Amazon EU, C-649/17, EU:C:2019:576, punkt 48).
- 36 Käesoleva kohtuotsuse punktides 33–35 viidatud Euroopa Kohtu praktikast tuleneb, et kaupleja, kes sõlmib tarbijaga lepingu veebisaidi vahendusel ega kasuta selleks telefoni, omades samas telefoniliini oma ettevõtte tegevuse muude aspektide haldamiseks, ei ole põhimõtteliselt kohustatud selle telefoniliini numbrit tarbijale esitama, kui ta otsustab kasutada direktiivi 2011/83 I lisa punktis A toodud näidisjuhendit, mis on mõeldud tarbija taganemisõiguse kasutamist lihtsustama.
- 37 Siiski tuleb olukorras, kus kaupleja telefoninumber on tema veebisaidil esitatud nii, et see annab keskmisele tarbijale ehk piisavalt informeeritud, mõistlikult tähelepanelikule ja arukale tarbijale (11. septembri 2019. aasta kohtuotsus Romano, C-143/18, EU:C:2019:701, punkt 54 ja seal viidatud kohtupraktika) mõista, et kaupleja kasutab seda numbrit tarbijatega suhtlemiseks, käsitada seda numbrit nii, et see on „olemas“, võimaldades võtta kauplejaga ühendust direktiivi 2011/83 artikli 6 lõike 1 punkti c tähenduses. Nii on see eelkõige juhul, kui telefoninumber on veebisaidil esitatud rubriigis „Kontaktandmed“.
- 38 Osas, milles eelmises punktis nimetatud juhul tuleb kaupleja telefoninumber lugeda „olemasolevaks“ direktiivi 2011/83 artikli 6 lõike 1 punkti c tähenduses ja kui kaupleja otsustab esitada oma veebisaidil näidisjuhendi tarbija taganemisõiguse kasutamise kohta, mis on ära toodud selle direktiivi I lisa punktis A, tuleb seda telefoninumbrit pidada „olemasolevaks“ ka viimati nimetatud sätte tähenduses ja see peab nimetatud andmete hulgas sisalduma.
- 39 Selline tõlgendus on kooskõlas direktiivi 2011/83 eesmärkidega. Nimelt nähtub direktiivi artiklist 1 koostoimes põhjendustega 4, 5 ja 7, et direktiivi eesmärk on tagada tarbijakaitse kõrge tase, tagades tarbijate informeerituse ja turvalisuse kauplejatega tehtavates tehingutes.

- 40 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvesse võttes tuleb esitatud küsimustele vastata, et direktiivi 2011/83 artikli 6 lõike 1 punkti c tuleb tõlgendada nii, et olukorras, kus kaupleja telefoninumber on tema veebisaidil esitatud nii, et see annab keskmisele tarbijale ehk piisavalt informeeritud, mõistlikult tähelepanelikule ja arukale tarbijale mõista, et kaupleja kasutab seda numbrit tarbijatega suhtlemiseks, tuleb käsitada seda numbrit nii, et see on viidatud sätte tähenduses „olemas“. Niisugusel juhul tuleb selle direktiivi artikli 6 lõike 1 punkte c ja h ning lõiget 4 koostoimes direktiivi I lisa punktiga A tõlgendada nii, et kaupleja, kes esitab tarbijale enne tarbija sidumist kauglepingu või väljaspool äriruume sõlmitud lepinguga teabe taganemisõiguse kasutamise tingimuste kohta, kasutades selleks direktiivi I lisa punktis A sisalduvat näidisjuhendit, on kohustatud nimetama sama telefoninumbri ära ka selle teabe hulgas, et anda tarbijale võimalus teatada temapoolsest võimalikust otsusest taganemisõigust kasutada.

Kohtukulud

- 41 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamise seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kuues koda) otsustab:

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta direktiivi 2011/83/EL tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ, artikli 6 lõike 1 punkti c tuleb tõlgendada nii, et olukorras, kus kaupleja telefoninumber on tema veebisaidil esitatud nii, et see annab keskmisele tarbijale ehk piisavalt informeeritud, mõistlikult tähelepanelikule ja arukale tarbijale mõista, et kaupleja kasutab seda numbrit tarbijatega suhtlemiseks, tuleb käsitada seda numbrit nii, et see on viidatud sätte tähenduses „olemas“. Niisugusel juhul tuleb selle direktiivi artikli 6 lõike 1 punkte c ja h ning lõiget 4 koostoimes direktiivi I lisa punktiga A tõlgendada nii, et kaupleja, kes esitab tarbijale enne tarbija sidumist kauglepingu või väljaspool äriruume sõlmitud lepinguga teabe taganemisõiguse kasutamise tingimuste kohta, kasutades selleks direktiivi I lisa punktis A sisalduvat näidisjuhendit, on kohustatud nimetama sama telefoninumbri ära ka selle teabe hulgas, et anda tarbijale võimalus teatada temapoolsest võimalikust otsusest taganemisõigust kasutada.

Allkirjad